

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рж к 81/2014

11.12.2014. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Јанка Лазаревића и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у поступку предлагача Р.Х., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача Р. Х., изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Р4 К бр.41/14 од 15.10.2014. године, у седници већа одржаној дана 11.12.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача Р.Х., а решење Апелационог суда у Крагујевцу Р4 К 41/14 од 15.10.2014. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Р4 К број 41/14 од 15.10.2014. године, усвојен је захтев предлагача Р.Х. из Н.П., па је утврђено да му је у кривичном поступку који се водио код Вишег суда у Новом Пазару под бројем К 9/11 и К 99/12 и пред Вишим судом у Чачку за кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 3. Кривичног законика, повређено право на суђење у разумном року зајемчено одредбама члана 31. и 32. став 1. Устава Републике Србије, те је наложено Вишем суду у Чачку да у року од 10 месеци од дана достављања тог решења оконча кривични поступак доношењем пресуде.

Против наведеног решења предлагач је благовремено изјавио жалбу због повреде права на ограничено трајање притвора из члана 31. Устава Републике Србије, повреде права на слободу и безбедност зајемчено одредбом члана 5. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода и повреде права на слободу и безбедност из члана 26. и 27. Устава Републике Србије са предлогом да Врховни касациони суд донесе наредбу за извршење решења Апелационог суда у Крагујевцу и укине му притвор да би се бранио са слободе.

Одлучујући о изјављеној жалби предлагача на основу члана 8в став 3. Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, на којој је испитао побијано решење, применом члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку, у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, на чију примену упућује члан 8в Закон о уређењу судова, те је нашао:

Жалба је неоснована.

По оцени Врховног касационог суда, у поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тач.1, 2, 3, 5, 7. и 9.

Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд, као другостепени суд пази по службеној дужности, у смислу члана 386. став 3. ЗПП-а.

Предлагач Р.Х., у жалби указује да је Апелациони суд у Крагујевцу, пошто је усвојио његов захтев и утврдио да му је у предметном кривичном поступку повређено право на суђење у разумном року зајемчено одредбама члана 31. и 32. став 1. Устава Републике Србије, требало да му укине притвор у коме се налази дуже од четири године, а да при том првостепени поступак још увек није окончан.

Врховни касациони суд налази да су изнети наводи жалбе предлагача неосновани.

Одредбом члана 8а Закона о уређењу судова, прописано је да странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року, а ставом 2. истог члана, прописано је да се захтевом из става 1. може тражити и накнада за повреду права на суђење у разумном року.

Одредбом члана 8б став 1. истог закона, прописано је, да ако непосредно виши суд утврди да је захтев подносиоца основан – може одредити примерену накнаду за повреду права на суђење у разумном року и одредити рок у коме ће нижи суд окончати поступак у коме је учињена повреда права на суђење у разумном року.

Из цитираних одредби произлази да Апелациони суд у Крагујевцу није био надлежан да у поступку по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року одлучује и о укидању притвора према окривљеном, овде предлагачу, јер ова мера не може бити предмет одлучивања суда у овом, већ искључиво у кривичном поступку у смислу одредби чл.210-216 Законика о кривичном поступку. Стога су жалбени наводи предлагача којима се побија наведено решење Апелационог суда у Крагујевцу, оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, а на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку у вези члана 401. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку, донета је одлука као у изреци решења.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.**